

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/963/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 6.Gf.20.615/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó Korlátolt Felelősségű Társaság, jogi képviselője (ifj. dr. Gábor László ügyvéd, Bárándy és Társa Ügyvédi Iroda) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kecskeméti Törvényszék 6.Gf.20.615/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását, és a Bajai Járásbíróság 14.G.20.186/2023/92. számú ítéletére kiterjedő hatállyal történő megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a sérelmezett bírói döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó, aki az előzményi per felperese és egy másik vállalkozás mint az alapper alperese között 2018 januárjában vállalkozási szerződés jött létre egy úszójármű javítása céljából. A vállalkozási szerződés szerint az indítványozónak a járművet ki kellett emelnie a vízből, majd az illetékes szakhatóság által elvégzett állapotfelmérést követően el kellett végeznie annak alsó részén található korrodációs hibákból eredő szükséges javításait. Az indítványozó a szakhatósági állásfoglalást követően – az alperes hozzájárulásával – nem a vállalkozási szerződésben eredetileg meghatározott lemezcsérés módszerrel, hanem egy ún. rálapolásos módszerrel végezte el a javítást, mert technikailag ez célszerűbb volt. Az indítványozó 2018 márciusában kiállította a munkáról szóló teljesítési igazolást, valamint a javítási munka tételes elszámolását, melyben a vállalkozói díjat 10 686 086 forintban, ezen

belül a rálapolásos munkadíjat négyzetméterenként 100 000 forinttal számolva rögzítette, összességében 4 400 000 forintos összeggel. Az alperes az elszámolást nem fogadta el, vitatta a rálapolásos munkálatok indítványozó által megjelölt díjának mértékét, hivatkozva egy másik vállalkozás által rögzített, jóval alacsonyabb vállalási árra, melynek alapján legfeljebb 2 350 000 forint vállalkozási díjkövetelést tartott volna elfogadhatónak. Az indítványozó a vállalkozási díjról 2022 decemberében állította ki a számlát, melyet az alperes nem teljesített. Az alperes ráadásul az indítványozóval szemben – egy korábbi szóbeli megállapodás alapján – elvégzett szolgáltatás kapcsán 1 220 419 forint mértékű ellenköveteléssel is élt.

- [4] 2.2. Az indítványozó követelésének érvényesítésére 2023 márciusában bírósági eljárást kezdeményezett az alperessel szemben. Az alperes az indítványozó keresetét 6.685.839 forint mértékű vállalkozói díj erejéig elismerte, azt meghaladóan a kereset elutasítását kérte. Az alperes vitatta a rálapolással megvalósult munka ellenértékét, mivel ennek árában annak elvégzése előtt a felek nem állapodtak meg. Ezen munka tekintetében továbbra is a 2 350 000 forint összeget tartotta reálisnak, valamint a korábban az indítványozó részére végzett szolgáltatás vonatkozásában beszámítási kifogást terjesztett elő, melynek eredményeként 5 465 420 forintban jelölte meg a tényleges fizetési kötelezettségét, melyet 2023. június 30-án az indítványozó részére át is utalt. Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az indítványozónak 2 483 887 forintot és annak kamatait. A bíróság az indítványozó javaslatára kirendelt igazságügyi szakértő véleménye alapján határozta meg a munkadíjból és anyagköltségből összeálló vállalkozási díjat a lapolásos technológiával végzett feladatok vonatkozásában. Az eljárás során az indítványozó kérte a szakértői vélemény kiegészítését, mert álláspontja szerint nem sima, hanem ún. megmunkált lemezek kerültek beépítésre, amelyek bekerülési költsége magasabb, így a szakértőnek annak a középértékét kellett volna meghatároznia és abból kellett volna a végleges következtetéseket levonni. Az igazságügyi szakértő a véleményét kiegészítette, a kiegészítő szakvéleményre az indítványozó újabb észrevételt tett, azonban a bíróság azt követően sem tartotta a szakértői véleményt ellentmondásosnak. Mindezek mellett a bíróság az is megállapította, hogy az alperes által elvégzett, korábban az indítványozó követelésébe beszámítani javasolt szolgáltatás önmagában visszterhes megbízási szerződésnek minősült, amelynek teljesítéséért megbízási díj jár. A megbízási díj összegét szintén a kijelölt igazságügyi szakértő állapította meg.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az indítványozó terjesztett elő fellebbezést és kérte, hogy a törvényszék változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét és eredeti keresetének megfelelően az alperest 10 686 186 forint vállalkozási díj és kamatai megfizetésére kötelezze, figyelembe véve az alperes korábbi önkéntes teljesítését. Indokolásában előadta, hogy a vállalkozói díj vonatkozásában a szakértő által megállapított középérték nem alkalmazható, mert a munka megkezdését követően

kifejezetten az alperes kérésére tért át a rálapolós technológiára, így alperesnek kellett volna jeleznie, hogy erre a megoldásra kevesebb munkadíjat kíván fizetni. Az alperes ennek egyébként a munkálatok befejezésekor sem tett eleget. További kifogásként előterjesztette azt is, hogy a perben készült szakértői vélemény nem volt alkalmas arra, hogy az elvégzett munka piaci valós középértékét megállapítsa, így a szakértő nem a megfelelő árral számolt, a szakértői számítások ebből eredően nem tükrözik a valóságot, és az ilyen nem megfelelő szakvéleményre alapozott bírói ítélet jogszabálysértő. Az indítványozó javasolta egy másik szakértő bevonását az eljárásba, aki a helyszíni szemlén nem hivatalosan volt jelen.

[6] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy a szolgáltatás díja a felek között előre nem került meghatározásra, így annak összegét a Ptk. 6:63. § (3) bekezdés szerint ellenszolgáltatásként a teljesítési helynek megfelelő piacon, a teljesítési időben kialakult középár alapján kell megfizetni. A bíróság álláspontja szerint a tárgyban készült szakvélemény ezt a középárat vette alapul a végleges álláspontjának kialakításakor, illetve ennek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg az indítványozót megillető munkadíj összegét. A másodfokú bíróság az indokolásában rögzítette azt is, hogy az indítványozó által előterjesztett magánszakértői véleményt a polgári perrendtartástól szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 373. § (1) bekezdésében szereplő kizáró rendelkezésre tekintettel nem tudta figyelembe venni.

[7] 2.3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó álláspontja szerint sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése], mert az eljáró bíróságok nem az Alaptörvény 28. cikke szerint értelmezték az irányadó jogszabályokat, figyelmen kívül hagyták az indítványozó érvelését a téves szakértői vélemény tekintetében, ezzel kapcsolatos indítványát indokolatlanul elutasították. Az indítványozó a teljes eljárás során több ízben jelezte, hogy az elsőfokú, majd a másodfokú ítélet alapjául szolgáló szakértői vélemény téves adatokon, számításokon nyugszik. Az aggályos és megalapozatlan szakértői vélemény orvoslása érdekében kiegészítés, majd magánszakértői vélemény beszerzése iránti kérelem került az indítványozó részéről előterjesztésre, amelyeknek az eljáró bíróság csak részben adott helyt, illetve a szakértői vélemény kiegészítése nem oldotta fel a szakértő által alkalmazott téves számítási problémát. Mindezek következtében a teljes eljárás során sérültek a Pp. alapelvei. E körben alapjogi sérelemnek tekinti azt is az indítványozó, hogy a beszámításra vonatkozó döntések iratellenesek, mert megítélése szerint a bíróság tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy visszterhes szerződés jött létre a felek között. Jogi álláspontja szerint a beszámítás alapját képező szolgáltatás valójában magánszemélyek és nem vállalkozások között jött létre így az indítványozó és az alperes mint vállalkozás közötti elszámolási vita részét nem is képezhette.

- [8] Az indítványozó álláspontja összességében az, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog sérelme azért következett be, mert az eljáró bíróságok elmulasztották figyelembe venni, alkalmazni – különösen a bizonyítási eljárással, valamint bizonyítékok értékelésével összefüggésben – a pártatlanság követelményét vele szemben, így nem volt lehetősége a jogainak független bíróság előtt, méltányos eljárás keretében történő érvényesítésére.
- [9] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [10] 3.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [11] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a bírósági eljárásban fél volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt megtartotta. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, és a jogi képviselője a meghatalmazását csatolta.
- [12] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az indítványozó a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény 28. cikkével összefüggésben is állította. Az indítványozó ugyanakkor a bírói jogértelmezés hibáját nem közvetlenül az Alaptörvény 28. cikkére alapítottan, hanem a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban állította. Jóllehet az Alaptörvény 28. cikke önmagában nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak {3146/2013. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [39]}, de arra tekintettel, hogy az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkének sérelmére, az Alkotmánybíróság az indítványban foglaltakat a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelme körében értékelte [lásd hasonlóan: 3253/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [23]].
- [13] 3.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban előírt feltételeinek. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt

rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri azok megsemmisítését.

- [14] 4. Az Abtv. 29. §-a a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [15] Az Abtv. 29. §-ában írt egyik feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően [lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, 3120/2012. (VII. 26.) AB határozat]. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [16] A befogadás másik alternatív feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség álljon fent. Miután az Abtv. 29. §-a befogadási feltételt határoz meg, annak normaszövege semmiképp sem érthető úgy, hogy a befogadáshoz szükséges az alaptörvény-ellenesség megállapítása. Sokkal inkább arról van szó, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. § első fordulata alapján *prima facie* vizsgálatot végez. Ennek megfelelően az Abtv. 29. §-a alkalmazása során a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség fennállásához elegendő valószínűsíteni az Alaptörvényben foglalt jog konkrét esetben való sérelmének lehetőségét.
- [17] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rámutat arra, hogy következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panason keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező

esetben egyfajta „szuperbírósként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {3291/2022. (VI. 10.) AB végzés, Indokolás [22]}.

- [19] Az alkotmányjogi panasz lényege szerint az indítványozó nem értett egyet az igazságügyi szakértő szakvéleményével, és azzal, hogy azt a bíróság a perben bizonyítékként figyelembe vette, továbbá a szakvélemény alapján hozta meg döntését. Az indítványozó ugyan megjelölte az Alaptörvény sérülni vélt cikkét [XXVIII. cikk (1) bekezdését], és alkotmánybíróági határozatokból is idézett, tartalmilag azonban valamennyi okfejtése a számára kedvezőtlen szakértői vélemény és bírói döntések kritizálására, a bíróság jogértelmezésének cáfolatára irányult, és lényegében a peres eljárásban felhozott érveit ismételte meg.
- [20] Az Alkotmánybíróság jelen esetben megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes bírói eljáráshoz való jog sérelmét alapvetően olyan vélt törvénysértések miatt állítja, amelyek szakjogi-törvényességi kérdések, és amelyek vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik.
- [21] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy gyakorlata szerint nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó bizonyítékértékelési, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság jelen esetben is hangsúlyozza, hogy „[ö]nmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok jogi álláspontját, még nem vet fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől” {lásd: 3332/2022.(VII. 22.) AB végzés, Indokolás [34]}.
- [23] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz olyan indokot, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség fennállását támasztaná alá, s a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [24] 5. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is visszautasította.

Budapest, 2026. október 6.

Dr. Schanda Balázs s. k.
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.
előadó alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.
alkotmánybíró